

4
1771, 12

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
VSVSERVCTVS FILIO FA-
MILIAS CONSTITVTVS

HODIE
CEDAT PATRI

P. 316

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.
SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

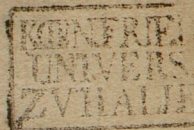
DIE XI. IAN. ANNO CIOIOCCCLXXI.

DEFENDET

IOAN. HENRICVS CHRISTIANVS BRENNER.

SANGERHVSAN.

LIPSIAE
LITERIS RVMFFIIS.

QUAESTIO

IVRIS CONTRA VERBIS

IVRIS CONTRA VERBIS
MILLES CONSTANTINVS

CECILIA PATRI

D. CHRISTIANO IVRIS PRINCIPALI

JOHN HENRY'S CHRISTIANUS PRINCIPALI

LEIPZIG
PETER PERCHER

AN
VSVSFRVCTVS FILIO FAMI-
LIAS CONSTITVTVS
HODIE
CEDAT PATRI.

§. I.

COmnes, qui de usufructu filio familias consti-
tuto tractant, fatentur, patri cedere vsum-
fructum, imo constanter adfirmant, mor-
tuo adeo filio haud exspirare vsumfructum,
sed eo vsque durare, quo vsque pater viuít. An haec
ita recte se habeant, quantum quidem ego memini, ma-
xime ponderatis iuribus recentioribus, non adeo expé-
ditum est. Quapropter non omnino quidem ipsam
thesin negabimus, cum omnes docti in eam consentiant,

A 2

ne

ne pressius sapere videamur, sed examinatis huius theses probationibus atque argumentis, quae difficultates eam premant adiciamus contrariaque argumenta colligamus, magis dubitationis causa, quam ut contrariam opinionem, cum paradoxa haberi potest, absolute veram praedicemus.

§. II.

Argumentum, quo probatio theses absolvitur, deprehenditur in *L. 17, C. de Usufruct.* Verba huius legis Edictalis Imperatoris IUSTINIANI haec sunt: *Et ideo sancimus, in huiusmodi casibus, neque si servus vel filius familias in praefatos casus inciderit, interrumpi patri vel domino usufructum, qui per eos acquisitus est, sed manere intactum, neque si pater magnam capitis deminutionem vel mediam passus fuerit, vel morte ab hac luce fuerit exemptus, usufructum perire, sed apud filium remanere, etiam si heres a patre non relinquatur. Usufructum enim per eum acquisitum, apud eum remanere etiam post patris calamitatem oportet, cum plerumque verisimile sit, testatorem contemplatione magis filii, quam patris usufructum ei reliquisse.* Tam perspicua videntur verba legis, ut vix quidquam obici posse videatur. Neque negandum est et ad veteris iuris observationem respexisse Imperatorem, quo iure, quidquid acquirebat filius, patri acquirebat, et rationem vinculi unitatis habuisse.

§. III.

Accedit praeterea, quod in ipso iuris textu Imperator coniungat *servum*, per quem dominus plene acquirit, et *filium familias*, qui patris intuitu servus habebatur, am vero cum negari nequeat, ex iuris analogia *servum nihil*

nihil habere proprii, ideoque ipsum ius vtendi fruendiuē dominum acquiriturum; rectissime videntur adfirmasse interpretes ex ratione coniunctionis eodem modo patrem acquiriturum ipsum ius vtendi fruendiuē, vt plane nihil ad filium veniat, nisi demum praemortuo patre ipse habeat ius vtendi fruendi ipsi constitutum. Et ita iudicant fere omnes interpretes, nec opus, vt consentientes adducam, nisi catalogum scribere vellem eruditorum. Sed iam videamus, quae huic vel legi vel interpretationi obiici queant difficultates.

§. IV.

Quamuis quidem Imperator coniungat seruum filiumque familias; tamen vix est, vt a seruo simpliciter iure Iustiniano argumentum duci possit ad filium familias. Certissimum enim est, nec iure hoc seruum proprii quid habere atque acquirere posse; contra hoc de filio familias eodem iure adseri nequit. Probat hoc peculiorem diuersitas, quippe plenum adeo ius in castrensibus, quasi castrensibus et aduentitiis irregularibus sibi ipsemet acquirat filius familias. Coniicio sententiam Imperatoris vix posse tam crasse interpretari, vt propterea eodem iure iudicandum velit filium, quo seruum. Magis itaque diiudicanda est materia ex reliquo iure statuto.

§. V.

Alia praeterea oritur dubitatio, si verum esset ipsum ius vtendi fruendi acquiri patri, ad quodnam tunc *peculi* genus referendus sit vsusfructus. Cum enim ius vsusfructus sit in bonis tanquam res incorporalis, necesse quoque est, vt ad aliquod peculi genus referatur. At quae-

ro: ad quod genus? Ad peculium *aduentitium* referri ex communi opinione non posset, cum sibi per filium pater acquireret. Ergo ad *profectitium*. Nec hoc, non enim ex re patris provenit, nec eius intuitu acquiritur, quippe testatur *c. l. 17.* Imperator, *testatorem magis contemplatione filii, quam patris ei vsumfructum reliquisse.* Quod si verum, de quo ob legis auctoritatem nemo dubitat, magis ad *aduentitium peculium vstructus* filio relictus referri debet, quam ad *profectitium*. Necessè itaque est, vt ius vtendi fruendiue sit in peculio filii, *proprietasque fructuum ad filium pertineat, compendia vero fructuum ad patrem.*

§. VI.

Dein grauissimum dubium praestat *L. 6. C. de bonis quae liber.* Generaliter enim disposuerat Imperator: *Si quis filius familias vel patris sui, vel aui, vel proauis in potestate constitutus, aliquid sibi adquiserit, non ex eius substantia, cuius in potestate sit, sed ab aliis QVIBVSCVNQVE CAVSIS, quae ex liberalitate fortunae, vel laboribus suis ad eum perueniant: eas suis parentibus NON IN PLENUM, sicut antea fuerat sancitum, sed vsque ad VSUMFRUCTVM quidem apud patrem, vel auum, vel proauum, quorum in sacris sit constitutus, permaneat.* Iam si filio familias vstructus constitutus, non in plenum acquirantur patri fructus; horum enim proprietates ex natura huius peculii ad filium pertinebit, sed fructibus filio propriis *vtatur fruatur pater.* Neque me turbat, quae STRVIVS in *Evolut. Controuersiar. Exerc. XII. ad Tb. VII.* notauerat. Putat enim *L. cit. 6. correcterium esse solum in his, quae pleno iure, tam quo ad vsumfructum, quam quoad proprietatem parentibus acquirebantur.* De casu vero, quo vstructus absque proprietate filio est testamento relictus, nihil noui disponi. Sed quanquam verissimum sit *all. L. 6.*
 corrigere

corrige priora iura, et corrigere etiam generaliter antiquiora iura, patet ex ipsis verbis. Dein *L. 17. C. de Vusufr.* posterior est aetate *L. 6.* hinc ex *L. 6.* interpretanda, cum nihil in verbis *L. 17.* deprehendatur, ex quo appareat, voluisse *L. 17.* applicationem immutare Iustinianum; sed maxime de eo capite loquitur: an vel patris, vel filii morte exspiret ususfructus filio familias relictus. Non ergo disponere videtur Lex de proprietate fructuum perceptorum ex iure ususfructus, nec de compendiis ex fructibus perceptis.

§. VII.

Tandem cum ususfructus consistat in fructuum perceptione, necessario sequitur fructus esse illud, in quo proprietatem sibi acquirit usufructuarius. Neque hoc aliud esse poterit ex persona usufructuarii, quisquis ille sit, qui utatur fruatur. Iam ergo, cum filio familias ius est, rem peculiarem seu adventitiam ex rebus patris repetere mortuo patre: non vero illa, quae pater percepit ex re adventitia compendia, iam nova dubitatio oriatur, quid praetextu peculii sui adventitii, ad quod referri debent fructus ex iure usufructuario filii percepti, autoritate Legum repetere possit filius. Si enim suos faciat fructus pater, frustra filii fuit ususfructus constitutus, neque habebit quod repetat praetextu peculii adventitii. Ius enim ususfructus sine obiecto, qui sunt ipsi fructus, cogitari nequit. Ergo magis probabile videri posset, non suos facere ex re usufructuaria perceptos fructus patrem, sed quo ad proprietatem remanere apud filium, salvo hoc, quod ex perceptis fructibus pater quaelibet compendia habere possit, ita ut fructuum

ex
ter
on
ur,
con-
od
na-
erri
ius
um

nis
Si
ote-
tia,
uae
eas
nci-
vel
eat.
um
atu-
filio
uae
VII.
n in
oad
quo
ni-
L. 6.
ere

Etum demum aestimationem mortuo patre tanquam peculium aduentitium recipiat filius ex bonis paternis.

§. VIII.

Sed sicut nobis animus non fuit, negandi communem sententiam, sed tantum dubia quaedam contra eam mouendi; ita non negamus, vsu fori patrem percipere fructus ex re vsufructuaria, neque quidquam filium habere, nisi, vt soluta patria potestate demum omne ius vsufructus plene habeat filius. Neque ex natura aduentitii hodie quidquam intererit, siue filius a patria potestate liberetur morte patris, siue emancipatione vel expressa, vel virtuali.

ULB Halle
008 558 760

3

W078

4

1771, 12

QVAESTIO
 IVRIS CONTROVERSI
 AN
 VSVSRVCTVS FILIO FA-
 MILIAS CONSTITVTVS
 HODIE
 CEDAT PATRI

P. 316.

D.

IOA

LIPSIÆ
 LITERIS RVMFFIIS.

